

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXIII. Die Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

P. HYACINTVS
GRILLVS.

Italus Parm.
mæ. 2. Maij.
1630. æt. 34.
Soc. 15.

Concio.

Pictum quoddam dicendi illius genus, quod initio in dicendo ad concionem elegantius potius, quam religiosius susceperat, Superioribus timorem iniecit. At id ubi ille aduertit, vt erat religiosè ingenuus, omnem illum ornatum cum modestiâ commutauit, fructu permagno, apparatione præmissâ diligenti, at verbis non è fide memoriæ recitatis, verùm è præsentis argumenti, & cordis officina petitis. Audiebatur secundâ omnium celebritate, cum Parmam luc flagrare ubi

audijt, facultatem eò se in id periculum conferendi tandem impetrauit; & eadem, quâ Parmam appulit nocte in Limodochium diuertit, vt ad ægros confestim perrumperet; præsentissimam eam suæ salutis occasionem vocans. Pridiè quàm peste afflaretur in ponte Parmensi ignotus senex, cultu Sacerdotali, & humano maius quiddam præferens, illius operam, quam ægris præstabat, Deo gratam esse dixit; mercedem propediem accepturum. Quare ageret, se ad extrema vitæ componeret. Digressi vt fuere ab inuicem, Hyacinthus oculos in virum equis esset, mox reflexit; at iam ille videri desierat & verum prædixisse, affirmauit euentus,

Charitas.

Mort.

XXIII. DIE MAII.

P. FRANCISCVS
ARIAS.

Hispanus
Hispali 21.
Maij. 1605.
ætat. 72.
Soc. 44.

Casitas.

Mortif.

Gratit.

Totus è spiritu paupertatis, & seueræ in se pœnitentiæ disciplina profectus, præstabat industriâ singulari in serendis de Deo, & ad Deum traducendis sermonibus, ac in infimis quibusque instruendis. Hispali Puerilia bellorum imitantia, quibus cunei puerorum concurrebant cum fundis, nec sine graui sæpè vulnere abscedebant, dissipauit. Fœminam nullam vnquam inuilit, nisi vera vrgeret necessitas. Quadragesimam totam agebat in cilicio; festis tantum exceptis. Gaditani Collegij Rector cum esset, seque ad concionem oratione proluxâ disponderet, à Scholastico quodam nostro eius cubiculum fortè ingresso in oratione sublimis à terra repertus est. A mortui cadauere pileus, calcei, tibialia, & vestis ipsa direpta est: cor-

pus loculo particulari conditum, & plumbeâ quoque laminâ cum inscriptione adiectâ.

MAG. ANDREAS
PAVLICHIEZ.

Hic ad ea verba, *subuenite sancti Dei* spiritum edidit, patientiæ longioris laude insignis; de quo annuæ Transyluanix sic reliqua prosequuntur; Fuit vir planè religiosus, humilis, obediens, & magnus mundi, sui que contemptor. In Scholis, & in concionibus, quando opus fuit optimè semper se gessit. Dum ex Boemia per Vngariam in Transyluaniam iret, per ciuitatem quandam iter fecit, quæ à Patria sua aded propè aberat, vt duabus, vel tribus horis ire, & redire potuisset, ipse tamen licèt ibi diem ferè integrum substitisset sineque vllò incommodo parentem quartum supra centesimum annum agentem inuisere valuisset

Croata
Albx. 3.
Maij. 1606.

Mortif. est.
Consang.

luisse id non solum non curauit, sed ne verbum quidem eâ de re, vel cum superiore, vel cum socijs fecit minimum, Croata natione fuit: omnia tamen idiomota suo finitima Polonicum Sclauonicum, Rascianum callebar. Præter Latinam etiam ita Grecam, & Vngaricam linguam nouerat: ut hisce æquè facile & eleganter, ac materna loqui, & scribere valeret.

P. MARTINVS
LASCIVS.

Exemplo, scriptis, verbo, validâ ad animarum vtilitates autoritate tam felix fuit, ut Cracouiensem Senatam vniuersum Orthodoxæ Religionis adiunxerit, autorque fuerit Sancti illius decreti condendi, quo à Senatorijs subfellijs, ac dignitate Urbici Senatoris, omnes hæretici arcebantur. Hoc etiam authore 40. horæ primum in Poloniam inductæ: arca Sancti Nicolai per Sodales misericordiæ ad pauperum Virginum dorem colligendam instituta. Stupuerunt hæretici, quod sclopis eius lateri admotis nihil omnino terroris, constantiæ plurimum ostenderit. Peste coortâ suis quibus præerat ad tutiora missis, ipse discrimini caput obiecit. Nostros admirabili charitate, maternâ quadam apud ægros peruigilatione; perpetuâ seruiendi assiduitate; se autem ipsum, religioso odio prosequatur, nil ætati parcens quo minus diris sese flagellis proscinderet, orandi, atque conscientiam dispiciendi tempora humi pronus exigeret, alienorum morborum factores amanter, suos verò dolores fortissimis tolerantia exemplis exantlaret.

P. NICOLAVS
CYZOVUSKI.

De hoc viro concepta opinio sanctitatis, etiam post mortem increuit. Creditum enim est, illum à Deo impetrasse illam pluuiam, quæ die illo abundè ac opportunè, quippe diu desiderata, cecidit quo die ad sepulchrum elatus est. Orandi, se affligendi, animas ad salutem quærendi arte fuit præstans. Obedientiæ illius præmium, seu documentum fuit, quod prospere ei omnia cedere voluerit Deus, quando ipse tunc adhuc iuuenis ad Dæmonem ex energumeno exigendum missus, quàm ipse promptus fuit, ac dictum Superioris audiens, tam facile dicto suo parentem inuenit Dæmonem, quippe qui statim atque Nicolaus ductò super energumenum Crucis signo orauit, abierit. Aiunt illum tercio valetudinem corporis quando illius salus iam pro deposita habebatur, recepisse diuinitus ope SS. Ignatij, Xauerij, Barbaræ, Bibianæ quibus erat apprimè addictus. Sub mortem elegantes, & suauis hymnos in idiomate vernaculo est meditatus, quibus è diuini amoris fontibus ductos contritionis actus percipere illigauit, quique lucem postea posthumi aspexere. Aiebat, in Societate necessarium esse habere os vulgare ad cibos parabiles citra delectum comedendos, cameli genua pro assidua orationis nobis tam necessariæ exercitatione, dorsum verò asini ad labores. Cum præesset, minime alienam à sua charitate esse arbitrabatur curam disciplinæ monitis quoque crebro vrgendæ. Coadiutores censebat haud indulgenter tractandos, verum occupandos, atque monendos; id quod exemplo Coadiutoris cuiusdam confirmabat, qui pau-

Polonus
Posnanie.
4. Maij. 1619
ætat. 16.
Soo. 39.

Obed.

S. P. Ignatij
S. Xauerij
S. Barbara.
S. Bibiana.

Amor Dei.

Mortific.

Superiores
mortuus vi-
uo gratias
agit.
Mortif.

N u c i s

Labores.

cis post obitum diebus illi se spectabilem stitit, ut fertur, gratias egit. Primò quòd ab eo laboribus fuisset liberaliter occupatus; deinde quòd pennis quoque, non infrequenter ad labores, ac religiosam frugem exercitus.

P. HIERONYMVS FISCHER.

Bohemus in
sylva cæsus.
23 Maij 1634
ætat. 16.
Soc. 10.

B. P.

Disce à
mortuo.

GRæcij Styriæ literis operam dedit. Deiparæ Virgini religiose admodum addictus, eiusdemque Foyens lapillo à peste ibidem repente curatus. Quidam de Societate (quocum Hieremias in singulari Dei Matris cultu peculiari quadam necessitudine conspirarat) post mortem illi apparuit, & ardentem aliàs in Hieremiæ pectore in colenda Deipara pietatem acrius inflammavit, cum dixit: *Sibi penes Beatissimam Virginem bene esse: secuturum & ipsum breni; sed via duriore.* Quæ autem illa fuerit, seu tunc seu aliàs, certè diuinitus, intellexit Hieremias, dum eas quas dixi mortui amici vo-

ces amico euidam referens, adiecit: se in sylva quapiam cæsum iri. Factum id in ea sylva per quam iter in Poloniam intendebat Hieremias cum Glogouienfi Collegio tunc præfesset. Ibi humi procumbens, & IESVM, ac MARIAM inclamans, ab hæreticis militibus *Iesuitas*, *Iesuitas* furenter succlamantibus pergere prohibitus, & globo plumbeo traictus est, socijs fugâ elapsis. Percussor ferè post semestre, globo simili & ipse in duello ictus interijt. Parcebant aliorum vitæ, spolijs contenti hi milites grassatores; at Iesuitas pessimè oderant, eò quòd dicent eos ministris hæreticis esse perinensos; item Romanam Ecclesiam nec progressus tantòs habituram fuisse in Germania, & facilius ab hæreticis labefactandam, nisi hoc genus hominum pro illa tam solerter satageret. Auditi sunt iidem exprobrare, quòd idola Catholica (ita illi Sanctos vocant, atque imagines) suis opitulari non possint; sed Catholicos, ac etiam Iesuitas, prosternti sinant ab hostibus. His nempe imbuti in Sociorum vitas grassati sunt.

XXIV. DIE MAI.

P. CAROLVS SAGERIVS.

Gallas Tur-
none. 24.
Maij 1596.
Soc. 45.

Humilis.

AD omnem literaturam humaniorum, Philosophicarum ac Theologicarum disciplinarum ut scitè idoneus, ita obedienter promptus; fuit etiam post maiora tractata sese ad minora demittere. Probitatis magnæ, ac doctrinæ famâ illud obtinuit, ut nec coriphæos quidem hæreticorum cum Societate conferendos esse vulgo di-

ceretur. Veneno sublatum è vita rumor incessit: neque id ab hæreticorum ingenio alienum fuisse haud ambiguis experimentis accepimus. Cæterum Carolus illud quoque peculiare, ac inter paucos proprium fuisse in Societate videri potest, quòd in illa secum tres fratres suos, ac demum Patrem quoque Societati adscriptos lætus aspexerit.

In Societate
Pater cum
quatuor filijs.

P. ANTO-